

[Oluf Pedersen.]

Opfattelse med Hensyn til Statsgælden, eller om det var de Radikales Skyld, at man gik til Statslaan i Stedet for Afbetaling af Statslaan, saadan som man fra socialdemokratisk Side tidligere har hævdet at man skulde. Jeg synes, det var rigtigt at faa Svar paa dette, saa man vidste, hvor Ansvarret skal placeres; det var rart for Vælgerne at vide paa Valgdagen, for hvis begge Partier er lige gode om det, ved man, at man kan fritage dem for det, de er saa haardt tynget af.

Det ærede Medlem Hr. Hasle kunde ikke forstaa, at det, man gør ved dette Lovforslag, er, at man laaner af de rige og betaler dem Renter, medens man, naar man tager Pengene hos de fattige i Form af Skatter og Varefordyrelse, ikke giver de fattige Renter. Det ærede Medlem Hr. Hasle var saa venlig at sige, at det spillede ingen Rolle, hvorvidt f. Eks. jeg var Medgarant eller ikke, og det giver mig Anledning til at spørge, om det ærede Medlem Hr. Hasle da vil lave det saaledes, at jeg kan blive fri for at betale Varefordyrelse. Nej, det er i Virkeligheden saadan, at alle vi fattige er rigtig gode Garanter for Højfinansens, og det ærede Medlem Hr. Hasle vil ikke fritage os for at være det. Det er jo givet, at der her i Landet er skabt store Formuer gennem Varefordyrelse og Grundværdistigning, Formuer, som er oppebaaret med Urette, og som Fællesskabet med Rette kunde inddrage uden at begaa Uret mod nogen, men nu vil man altsaa i Stedet for laane disse Penge, og saa skal de fattige betale Renter af dem. Jeg maa se saadan paa det foreliggende Lovforslag, at det, der sker, ikke er, at man nedsætter Renten, men at man øger Rentefeltet, og at de fattige faar endnu større Forpligtelser end tidligere.

Det ærede Medlem Hr. Hasle siger, at der er jo ingen anden Udvej, men jeg siger, at der er den Udvej at inddrage de med Urette tilvejebragte Formuer og endvidere at spare i Statshusholdningen. Begge disse Veje er farbare, det er anstændige, og det er naturlige Veje.

Naar det ærede Medlem Hr. Hasle saa siger, at det er de rige, som betaler Skatten her i Landet, er det jo rigtigt nok, at vi har noget, der hedder Skat efter Evne, men det er jo Skat efter Evne til at vælte Skatterne over paa andre og ikke andet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Jeg fik ikke noget rigtigt Svar fra det ærede Medlem paa, hvad han vil gøre med dette Lovforslag, der for en stor Del vil nedsætte Renten af et bestemt Laan. Jeg troede, at der kun var to Veje at gaa, hvis man vil naa et Resultat: enten gaa med til denne Rentenedsættelse eller betale Pengene og udskrive dem ved Skat. Men hvis det ærede Medlem har et tredje Forslag, tror jeg, han skulde møde frem med det ved anden Behandling.

Victor Pürschel: Den højtærede Finansminister gjorde intet Forsøg paa at forsvare Lovforslagets Affattelse. Jeg tør maaske deri se en Indrømmelse af, at den fremsatte Anke er berettiget, og maaske dertil knytte Haabet om, at dette maa blive taget under Overvejelse ved fremtidige Love af lignende Art. Ministeren vil ikke diskutere det principielle. Nej, det har Ministre næsten aldrig Lyst til og endnu mindre Tid til, det hedder altid, at paa *dette* Tidspunkt er det ikke opportunt. Det er altid netop paa *dette* Tidspunkt, Ministeren ikke finder det opportunt, men det kedelige er, at der kommer aldrig noget andet Tidspunkt.

Ministeren gjorde ikke nogen Indvending mod den Betragtning, jeg fremsatte, at netop dette, at Statslaanene forelægges for Offentligheden, giver en vis Garanti for, at Staten opnaar de rigtige Vilkaar. Jeg tør maaske gaa ud fra, at vi altsaa paa dette Punkt i Virkeligheden er enige.

Endelig gjorde Ministeren nogle Bemærkninger med Hensyn til Udbetalingerne til Kommunerne, og derom vil jeg gerne sige, at der Gang paa Gang har lydt Klager fra Kommunerne over, at Statens Udbetalinger kommer meget sent. Jeg benytter Lejligheden til at henstille til Ministeren, at dette, at han nu faar den udvidede Adgang til at udstede Statsgældsbeviser, giver sig Udslag i, at Staten i Virkeligheden ikke laaner Penge hos Kommunerne, saaledes som den, efter hvad jeg har forstaaet, i mange Tilfælde gør.

Finansministeren (V. Buhl): Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg bemærke, at dette Lovforslag fremtræder som et Regeringsforslag og naturligvis med fuld Tilslutning fra begge Regeringspartierne.

At Socialdemokratiet ikke skulde være interesseret i at holde den offentlige Gæld nede, er jo en ganske urimelig Paastand. Enhver, der ser paa den Udvikling, der har været med Hensyn til Statens Gældsfor-